

Dispositioner over Lodden, skjønes der dog ikke at være nogen Betænkelighed ved den saaledes foreslaaede Ordning; thi deels kan Repræsentanten formeentlig forudsættes i Reglen at ville blive valgt ud af Lodseiernes egen Midte, og han vil da selv være interesseret i Sagen, og deels maa det formodes, at han ikke vil tage Beslutning i noget vigtigere Anliggende, uden forinden at have forhandlet med sine Medieiere; endelig aabner Paragraphen, forsaavidt angaaer Spørgsmaal om Loddens Afstaaelse til det Offentlige, Udgang for den enkelte Lodseier til for sit Vedkommende at afværge de formeentlige skadelige Følger af en af Klitmanden derom tagen Beslutning, idet han kan standse sammes Udførelse ved at forlange Udskiftning, hvilket efter den gjældende Lovgivning, jfr. Forordn. af 23de April 1781, staaer ham frit for. For at Lodseierne ikke i længere Tid skulle være bundne ved Valget af en Klitmand, der ikke varetager de fælles Interesser efter deres Døds, bør det trufne Valg ikkun gjælde for et Aar ad Gangen.

Saaferm Klitmanden i denne sin Egenkab paa samtlige Lodseieres Begne har maattet gjøre Udlag og disse ikke refunderes ham, er det billigt, at han forhjælpes til sit Tilgodehavende uden Søgemaal, og at der til den Ende indrømmes ham Udpantningsret for sin Fordring.

ad §. 12.

Det er allerede ovenfor berørt, at Træplantningen i Klitterne ikke egentlig kan betragtes som et Led i de til Sandflugtens Dæmpning sigtende Foranstaltninger, idet dens Diemed ikke saameget er en Standøning af Flyvesandet; — thi om den end er i høj Grad stiftet til at fremme en fast og varig Dæmpning af Klitterne, kan denne dog opnaaes ved langt mindre besøstelige Midler; — men derimod nærmest at gjøre det muligt, at der paa de store Strækninger i Jylland, der nu som dækkede af Sandflugt henligge forstorstedelen aldeles unyttige og ufrugtbare, kunde opøstles en Skovbevogning, der i klimatisf Henseende ikke vilde være uden Betydning og af hvilken muligen ogsaa noget Udbytte kunde indvindes. Ligesom derfor de hertil sigtende Foranstaltninger hidtil ere blevne holdte ganse afsondrede fra det

egentlige Sandflugtsvæsen, idet Træplantningen ved Loven af 29de December 1857 er bleven underlagt en selvstændig Bestyrelse og de til samme fornødne Tilskud af Statskassen ere blevne særskilt bevilgede ved de aarlige Finantslove, saaledes har man ogsaa formeent, at dette for Fremtiden maatte være Tilfældet, og man har endog troet, i saa Henseende at burde gaae et Skridt videre end den nysnævnte Lov, der gjør Træplantningen i Klitterne til et for Staten og vedkommende Amt fælles Anliggende. Der skjønes nemlig ikke at være nogen Grund til, at denne Sag mere skulde vedrøre Amtskommunen, end den snevrere kommunale Kredts og vedkommende Private, og enten maa derfor Alle ikke mindre de enkelte Lodseiere og Kommunerne end Amtene deeltage med Staten i de heromhandlede Arbejder, — men dette kan, som tidligere bemærket, ikke fordres, efter som de Hensyn der kunne begrunde en almindelig Forpligtelse til at medvirke til Forebyggelse af de Ulykker, som Sandflugten kan medføre, ikke her gjøre sig gjældende, — eller ogsaa maa Staten, naar den finder dette Anliggende vigtigt nok til ikke at overlade det til den private Forsorg alene, selv og udelukkende overtage Byrden af samme. Skal Statskassen saaledes for Fremtiden alene bære samtlige til Træplantningen medgaaende Udgifter, maa den ogsaa have den udelukkende Nydelse af de Fordele, denne maatte kunne afdække, og Staten maa derfor ikke alene foreløbig kunne erhverve Eiendomsret over de til Beplantning indtagne Strækninger, men ogsaa beholde disse i Eie, naar de ere blevne saavidt tilkultiverede, at et Udbytte af samme kan paaregnes, istedetfor at de efter den nugældende Lovgivning, jfr. Forordningen af 29de December 1857 §. 7, da skulle overgaae til Amtet som dets Eiendom. Bistrol ville herved de Omkostninger, der nu alt i en Række af Aar af Amtene ere anvendte til Træplantningen, være tabte, uden at de derfor erholde noget Vederlag; men det maa herved erindres, dels at Statskassen har til dette Diemed havt endnu større Udgifter, idet den, foruden samtlige Omkostninger til det overordnede Tilsyn, har udredet den overveiende Deel af Arbejdsudgifterne, nemlig $\frac{7}{10}$, medens Amtene kun have tilskudt $\frac{3}{10}$, og dels, at Amtene ved den